

[23rd March 1955]

III.—LETTER FROM THE SECRETARY TO THE STATE
LEGISLATURE IN RESPONSE TO THE RESOLUTION
PASSED BY THE HOUSE ON HIS RETIREMENT.

MR. SPEAKER :—“ The House would remember that yesterday we passed a Resolution placing on record our appreciation of the services rendered by Sri R. V. Krishna Ayyar. A copy of the Resolution was sent to him and I have received a reply from him, dated the 22nd March 1955. The reply reads as follows :—

Dear Mr. Speaker,

I am very thankful to you and the other members of this Honourable House for the kind Resolution passed on the 22nd March 1955 expressing appreciation of such services as I have had the good fortune to render to this Legislature since January 1924 and for the generous terms in which the Resolution is couched. I am simply overwhelmed with gratitude for the eulogistic references made to me and my work by the various members who spoke in support of the Resolution. I am perfectly conscious that the remarks made by them were due more to their kindness and consideration to me than to any desert on my part, and therefore I value them all the more as a token of their goodwill towards me. I thank you and the members for your earnest wishes for my peace and happiness in my retired life.

I shall ever cherish and preserve as an invaluable treasure the copy of the Resolution and the speeches of members in respect of it, so kindly forwarded to me by you and shall always look back to my association with this Assembly, yourself and the other members of this Assembly with sincere feelings of pride, satisfaction and gratitude.

Yours sincerely,
(Sd.) R. V. Krishnan.

(Cheers.)

“ Now, we shall resume discussion on the Demand relating to State Legislature.”

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE
YEAR 1955-56—*cont.*

(1) DEMAND X—STATE LEGISLATURE—*cont.*

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I have always been complaining about the difficulty of the Opposition to function effectively. No democracy can be effective unless the Opposition is allowed facilities to function properly. My own feeling is that the Party in power is not using the Opposition and that ways and means should be explored by which the Opposition could co-operate more effectively with the Government. To cite one instance, we are completely starved of facts. We come here with empty hands and empty heads and coming as we do like that, it is not possible for us to function effectively. If at all by accident we talk some sense, that is lost in the Press. The Press blacks it out and the non-hyphenated sense spoken by the Ministers gets precedence over the sense the Opposition talks. In order to make facts available to the Members, I have a few suggestions to make. In the first place, the library is a very good one but we are unable to make use of it for want of time. There was a Government Order recently restricting the privileges of Members in getting copies of Government publications.

23rd March 1955] [Dr. K. B. Menon]

“ My submission in that connexion is that the Chief Secretary to the Government or any other Secretary of the Government should issue no orders concerning this House without consulting the House. That order was a surprise to all of us. I submit to the Hon. Speaker and the Hon. the Leader of the House that such subjects should be discussed with the leaders of all Parties in this House and a compromise solution should be arrived at. As far as the library is concerned, because it is situated a little distance away from the Assembly, I submit that a skeleton library should be kept in a room in the Assembly House itself where members could go and refer to the books in emergencies. What books should be kept there and how it should be maintained are subjects which should be gone into and decided.

9-10
a.m.

“ Another suggestion that I would like to make is that a Bureau of Information should be set up where the Members could go and get information. It may be attached to the Bureaus of Information and Publicity which are maintained at a number of places in our country. As it is there are practically no facilities for the members of the Opposition to arm themselves with facts. Without facts it is not possible for us to function.

“ Now coming to facilities provided for hon. Members within the Government Estate I have one or two suggestions to place before this House. We have no lounge attached to the Assembly. Sometimes distinguished visitors come here with whom we may like to talk and whom we may like to entertain. Or people from our constituencies may come whom we may want to receive and talk to. But we have no place to meet them and discuss subjects with them. Conveniences of that kind, I believe, should be provided.

“ The dining room or the dining place near the Assembly, I should call is a scandalous thing. It is very dirty. It is a surprise that people dining there do not vomit. I am sure no Hon. Minister goes there for lunch. Though it has been there for the last two or three years, the floor is spread with sea-sand three years old and all over scraps of food are seen scattered here and there. The place is not kept clean and neat. It is not a place where one could go and eat. Three years have passed and now that the Assembly quarters are fixed, Government would move in the matter and provide these very elementary convenience to hon. Members.”

MR. SPEAKER:—“ Is the hon. Member referring to the dining hall in the new building or in the old building? ”

* DR. K. B. MENON :—“ It is the canteen opposite, where we go for our noon lunch . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Not the one near the new building . . . ”

DR. K. B. MENON :—“ No. It is the canteen I am referring to . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I don't think I have gone there . . . ”

[23rd March 1955]

* DR. K. B. MENON :—“ I invite the Hon. Minister to that place. I shall stand a treat to him. Let him come with me and see . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Only the Hon. Minister.” (Laughter.)

* DR. K. B. MENON :—“ I invite you, Mr. Speaker, also to that place. I will stand a treat and take you both there along with me. You can see for yourself how the place is kept. The whole place is very unclean. There is no facility for washing one's hands. No soap is kept. There is no towel to clean your hands. There is nothing. It is absolutely a third rate hotel, where no one would like to go to take his food. We go there because do not like to go roaming about from place to place in the hot sun. These elementary conveniences should be provided, is my submission.

“ One more suggestion before I close. The same suggestion was made by some other hon. Members. It appears that there are rooms available in the Old Secretariat at Ootacamund. It is suggested that for a reasonable rent rooms should be lent to hon. Members showing them some preference so that they could go and spend a week or so in Ootacamund during the summer. I believe it is occupied, or part of it is occupied by Government staff. But I wish Government would explore possibilities of making some rooms available to hon. Members.

“ Referring again to an earlier suggestion I made that hon. Members of this House should have information I want to say one more word. There is a slogan going now : ‘ Know your State ’. Facilities should be provided by Government for us to know our State. There are very many hon. Members in this House who have not gone probably out of their district and do not know how and what things are going on outside their district. It is not only a problem of knowing one's own State. There is also the problem of knowing your neighbouring State. The Government should consider this matter also and explore ways and means of providing necessary facilities to the hon. Members in this regard also.

“ Thank you, Sir.”

9-45
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் கொடுத்திருப்பதன் நோக்கம் சில முக்கியமான பிரச்சனைகளை சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்ப தற்காகத்தான். அப்படி அந்த பிரச்சனைகளுக்கு போருமுன், சில விஷயங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“ இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளை மிகவும் கண்யமாகவும், அதே சமயத்தில் எந்த பிரச்சனையின் மீதும் அங்கத்தினர்களின் உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்காமலும் விவாதங்கள் நடத்துவதற்கு பெரும் அளவு உதவியாய் இருந்த உங்களுக்கு முதலில் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சபையில் விவாதங்கள் நடக்கும் காலத்திலும் சரி, இன்னும் மற்ற கமிட்டிகள் முதலிய வற்றில் கலந்து விவாதிக்கக்கூடிய காலத்திலும் சரி, அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களுடைய கொள்கையை

23rd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

உறுதியாக வாதாடினாலும், தனிப்பட்ட முறையில் அங்கத்தினர்கள் பிரச்சனை எவ்வளவு உஷ்ணமாக விவாதித்தாலும், உடனே அவற்றை மறந்து, துவேஷமின்றி பழகும் அம்சம் இரண்டு தரப்பு அங்கத்தினர்களிடமும் காணப்படுவது ஒரு விசேஷமான அம்சமாகும். இதை மனப்பூர்வமாக பாராட்ட விரும்புகிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் எதிர் கட்சியினர் சர்க்கார் கட்சியை தாக்குவதும், சர்க்கார் கட்சிகாரர்கள், குறிப்பாக மந்திரிகள், எதிர்கட்சியினரையே அதிகமாக தாக்குவதும் உண்டு. இருந்தாலும், சர்க்கார் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும், எதிர்கட்சியை சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும், சபையை விட்டு வெளியே போகும்போது பரஸ்பரம் நெருங்கி பழகுவதும், பிரச்சனைகளை பற்றி விவாதிப்பதும் நல்ல அம்சமாகும். அவற்றிற்காக எல்லா அங்கத்தினர்களையும் பாராட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு கூட இந்த கமிட்டிகள் நியமிப்பதிலும், அதற்கு அங்கத்தினர்களை தேர்ந்து எடுப்பதிலும், பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் முடிவு காண்பது மிகவும் உதவிகரமாகியிருக்கிறது. இந்த சபையில் நாம் பல கட்சிகளாக இருந்தும் கூட, இந்த முறை தேர்தலையின்றி எல்லா கமிட்டிகளும் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டிருப்பது, வரவேற்கக் கூடிய அம்சமாகும். இதில் குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களை நான் பாராட்டவேண்டும். மேலும் சர்க்கார் கொரடா இருக்கிறதே 'Chief whip' அவர் இந்த விஷயத்தில் எல்லோருடனும் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, வரக்கூடிய சிக்கல்களை தீர்த்துவைப்பதில் உதவிகரமாக இருந்திருக்கிறார். அன்றாட நடவடிக்கைகளைப்பற்றி பேசுவதற்கு பெயர் கொடுப்பதில் பெரிய தகராறு எனக்கும் அவருக்கும் சில சமயங்களில் வந்துவிடும். சர்க்கார் கட்சியிலும், எதிர் கட்சியிலும் சமமாக எண்ணிக்கை போடவேண்டுமென்று அவர் சொல்லுவார். சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று விரும்புவதை வரவேற்கிறேன். இந்த சபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில், மந்திரிகள் மட்டும் ஒரு கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் போலவும், மற்ற காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இன்னொரு கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் போலவும், நடவடிக்கைகளை விவாதித்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன். சர்க்கார் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள், கட்சிக்கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு ஒட்டிவித்தபோதிலும், சர்க்கார் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி மனம் விட்டு பேச்சு முறையில் பேசுவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, எதிர் கட்சியாளருக்கு பேச அதிக சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவேண்டும். எதிர்கட்சி என்ன சொல்கிறது. என்பதை சர்க்கார் அறிந்து கொள்வது மிகவும் முக்கியம். சர்க்கார் கொரடாவுக்கு பேச்சாளர்களின் ஜாபிதாவை கொடுப்பதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்கிறேன். எங்கள் பக்கம் இவ்வளவு பேர் பேச வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் என்ன செய்யட்டும் என்று கூறுகிறார். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கட்சி விட்டுக்கொடுத்து, எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு பேச அதிக சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும்படியான முயற்சிகளுக்கு ஆதரவாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுதான் விவாதத்திற்கு இன்னும் அனுசூலமாக இருக்குமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு கூட, அங்கத்தினர்களுக்கு சர்க்கார் செய்யவேண்டிய உதவிகள் பல இருக்கின்றன. எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் Dr. K. B. Menon சில விஷயங்களை குறிப்பிட்டார்கள். நான் வேறு சில விஷயங்களை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“ஆண்டு தோறும் இந்த Administration Report மிகவும் காலம் தாழ்ந்து வருகிறது. இந்த விஷயத்தில் எல்லா இலாக்காக்களும் அனேகமாக ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கின்றன. இந்த முறையாவது நான் ஒரு யோசனை சொல்லவிரும்புகிறேன். ‘இது வரையில் வெளியிடாத நிர்வாக அறிக்கைகள் போகட்டும், விட்டு விடுங்கள் இனி அவற்றை வெளியிட பணச் செலவு செய்யவும் வேண்டாம், பிரயாசையும் வேண்டாம். இந்த வருஷ அறிக்கையையாவது, அதாவது 1954-55 அறிக்கையை, இந்த வருஷம் செப்டம்பர் அல்லது அக்டோபர் மாத முடிவிற்குள் கொடுக்க முயற்சி செய்யுங்கள், அல்லது டிசம்பர் மாத முடிவிற்குள்ளாவது கொடுக்க முயற்சி செய்யுங்கள். அப்போதுதான் அங்கத்தினர்களுக்கு அடுத்த பட்ஜெட் டைமியாவது (time) விவாதத்தின்போது அந்த அறிக்கை

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1955]

உதவியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு வருஷமும், அந்த வருஷம் முடிந்த 4, 5 மாதத்திற்குள் அல்லது அடுத்த வருஷம் முடிவதற்குள், நிர்வாக அறிக்கை வெளியிடப்படுமானால், அடுத்த வருஷ விவாதத்திற்காவது அது உபயோகமாகயிருக்கும். ஆகவே இந்த கால தாமதத்தை போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதோடு கூட, சர்க்காரால் பிரசுரிக்கப்படும் புத்தகங்களை அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்குவது சம்பந்தமாக இப்போது ஒரு புதிய உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அங்கத்தினர்கள் சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் பங்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு, சர்க்காரால் பிரசுரிக்கப்படக்கூடிய எல்லா புத்தகங்களையும் அவர்களுக்கு கொடுப்பது மிகவும் அவசியமாகும். இதற்கு முன்பு அப்படித்தான் நடந்து வந்தது. இந்த சபை ஆரம்பித்த பிறகு கூட, இரண்டு வருஷங்களுக்கு அங்கத்தினர்கள் அந்த உரிமையை அனுபவித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திடீரென்று 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்பு **Chief Secretary** உத்திரவின் பேரில் ஒரு உத்தரவு வந்தது. அதன்படி ரூபாய் 2½க்கு மேற்பட்ட விலை யுள்ள புத்தகங்கள் அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இப்போதெல்லாம் நாங்கள் சீட்டு அனுப்பினாலும் புத்தகங்கள் எங்களுக்கு வருவதில்லை. ஒரு சமயம் சர்க்கார் பிரசுரிக்கும் புத்தகங்களை ஒன்றுமே கொடுப்பதில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்து விட்டார்களோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

“இன்னொரு விஷயம், Stationery கொடுப்பது பற்றியது. அங்கத்தினர்களுக்கு **Letter Head** கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அன்றன் னைக்கு ஒன்று, இரண்டு என்று வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றிருப்பது சரியில்லை. ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் இவ்வளவு என்று நிச்சயித்து அந்த **Quota**-வை, பெரிய சைஸ் **Block**-லும், சிறிய சைஸ் **Block**-லும் போட்டுக்கொடுத்தால், இலாக்காக்களுக்கு எழுதக் கூடிய கடிதங்களுக்கும், சர்க்கார் காரியாலயங்களுக்கு எழுதக்கூடிய கடிதங்களுக்கும் உதவியாயிருக்கும். ஆகவே, ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு மாதத்திய தேவையையோ அல்லது மூன்று மாத தேவையையோ சேர்த்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

“இன்னும் கேள்வி நேரங்களில், அங்கத்தினர்களுக்கு உபயோக மாயிருப்பதற்கு கேள்வியும் பதிலும், அவ்வப்போது படிக்கப்படுகிறது. ஓரளவிற்கு திடீரென்று பதில் தெரிந்து கொள்வதில் உற்சாகம் இருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் கருதலாம். ஆனால் உபயோகமான உப கேள்விகள் போட்டு, பிரச்சினைகளின் மீது சர்க்காரின் உண்மையான கவனத்தை திருப்ப வேண்டும் என்று நேரக்கமுடையவர்களுக்கு, கேள்வியும் பதிலும் முன்னதாக தெரிந்திருப்பது மிகவும் அவசியம். அதற்காக, அங்கத்தினர்கள் கேள்விகளை அனுப்பியவுடன், பதில்களையும் அச்சடித்து அனுப்பவிட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. பதில்களை அச்சடித்து சபை கூட்டம் கூடும் தினத்தன்று, சபை கூடுவதற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன் சபையிலவைத்து விட்டால், அக்கரையுள்ள அங்கத்தினர்கள் அல்லது எந்தெந்த அங்கத்தினர்கள் கேள்விகளை கொடுத்தார்களோ, அவர்கள் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, உபகேள்விகளுக்கு வேண்டிய விஷயங்களை சேகரிக்க உதவியாக இருக்கும். இந்த மாதிரி முறை இதற்கு முன் இந்த சபையில் இருந்து வந்ததாக நான் அறிந்திருக்கிறேன். ஆகவே, மீண்டும் இந்த பழக்கத்தை நாமும் கையாள முடியுமா என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“இன்னும், கேள்விகளை தமிழிலேயும், மலையாளத்திலும், கன்னடத்திலும், அதாவது அந்தந்த அங்கத்தினர்களையே கேள்வியையாவது, தமிழில் எழுதிக்கொடுத்தவர்களுக்கு தமிழிலும், மலையாளத்தில் எழுதிக்கொடுத்தவர்களுக்கு மலையாளத்திலும், கன்னடத்தில் எழுதிக்கொடுத்தவர்களுக்கு கன்னடத்திலும் அச்சடித்து கொடுக்க முடியுமேயானால் ஒரே ஒரு பாஷை மட்டும் தெரிந்த அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாயிருக்கும். இந்த யோசனையையும் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

23rd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

“இந்த யோசனைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதோடு கூட இன்னும் சில முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன அவைகளைப்பற்றியும் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். அதுவும் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய காரியாலயம் சம்பந்தமாக. இந்த மூன்று வருஷங்களாக பார்த்து வருவதில் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய காரியாலய சிப்பந்திகள் அங்கத்தினர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் உதவிகரமாக இருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்த இலாகா காரியதரிசியையும், மற்ற சிப்பந்திகளையும், கடைசி சிப்பந்திகளையும் பாராட்ட நான் விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இந்த சட்ட சபையின் நடவடிக்கைகள் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக அதிகரித்து இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. தினங்களை எண்ணிப் பார்த்தாலும் சரி, கூட்கூடிய மணிக் கணக்கை எண்ணிப் பார்த்தாலும் சரி தோடக்கூடிய கேள்வியின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தாலும் சரி இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது அவைகளின் அளவு இரண்டு மடங்குக்குமேல் அதிகரித்து இருக்கிறது என்பது தெரியும். இருந்த போதிலும் அவ்வப்போது திறமையாக பல அங்கத்தினர்கள் கேட்கும் செய்திகளையும் மற்றவைகளையும் தங்களுக்கு தொந்தரவாக நினைக்காமல் புல செக்ஷனில் வேலை செய்யக் கூடிய அதிகாரிகளும் குமாஸ்தாக்களும் மற்ற சிப்பந்திகளும் உதவிகரமாக இருந்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் இந்த காரியாலயமானது சர்க்காருடைய குறுக்கீடு இன்றி சுயேச்சையாக நடக்கிறது என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். அதன்மேல் சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரு நம்பிக்கையும் தைர்யமும் இருக்க வேண்டும். இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு பயந்துகொண்டு நடக்க வேண்டியது இல்லை. அப்பொழுது எந்த விதமான தகராறும் இருக்காது. கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய நேரடியான கவனத்தில் கீழ் இருக்கிறது என்ற நிலைமை இருந்தால் சிப்பந்திகளுக்கு செக்யூரிட்டி இருக்கும். அப்படி செக்யூரிட்டி இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையும் சிப்பந்திகளுக்கு இருக்கும். தாசனியமும் இருக்க வேண்டியது இல்லை. பயந்துகொண்டு நடக்க வேண்டியதும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக சிப்பந்திகள் தங்களுடைய கடமைகளை சுயேச்சையாக நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை எதிர்பார்த்துத் தான் அரசியல் சட்டத்தில் 181-வது ஆர்டிகுள் அந்த சபைக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சபாநாயகருடைய காரியாலய சிப்பந்திகள், உத்தியோகஸ்தர்கள், அவர்களை நியமிக்கக்கூடிய முறை அவர்களுடைய வேலை ஒழுங்கு, அவர்களுடைய கட்டுப்பாடு, அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுத்தல், தண்டனை முறை, இவற்றை எல்லாம் நிர்ணயிப்பதற்கு சபைக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மூன்று வருஷங்களாகியும் கூட அனைப்பற்றிய மசோதாவை சர்க்கார் இதுவரையிலும் கொண்டு வரவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் சர்க்கார் இதுவரையிலும் எடுக்கவில்லை. ஆகையால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்கார் கட்சியின் தலைவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமானது.

“இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை என்ன? இந்த இலாகாவில் சாதாரணமாக சிப்பந்திகளை நியமிக்கும்போது கூட சீப் செக்ரடரியையோ அல்லது அங்குள்ள டிப்டி செக்ரடரியையோ அனுமதி கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த செக்ரடேரியட்டின் தலைவர் என்ற அர்த்தம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. சபாநாயகரும், இந்த இலாகாவின் நிர்வாக தோரணையில் தலைவராக இருக்கும் காரியதரிசியும், இவர்கள் இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து இந்த இலாகாவை நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். சம்பந்தில் உரிமைப் பிரச்சனை வந்தபோது கூட நீங்கள் கொடுத்த விளக்கத்திலிருந்து இந்த காரியாலய சிப்பந்திகளுக்குக்கூட கோலீசின் இடையூரிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறுவதற்கு அவசியம் இருந்தது என்பது தெரியும். அப்பேர்ப்பட்ட அந்தஸ்து இந்த சபைக்கு இருக்கிறது என்பது தெரியும். ஒரு கட்சி மட்டும் அதிகாரத்தில் இருக்கிறது என்ற நிலைமையை விட்டு சபை பூராவும் உள்ள அங்கத்தினர்களுடைய உரிமை

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1955]

யைப் பாதுகாக்கவேண்டும். அதற்கு இந்த காரியாலயம் சுயேச்சையாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி இந்த இலாகா சுயேச்சையாக இருந்தால் அதற்கு எப்படி நிதி ஒதுக்குவது எப்படி டிமாண்ட் கொடுப்பது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கேட்கலாம். நிதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்த இலாகா நிதி இலாகாவுடன் சம்பந்தப் பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் மற்ற விஷயங்களில் சபாநாயகர்தான் இந்த இலாகாவிற்கு தலைவராக இருக்க வேண்டும். அவருக்குக் கீழ் காரியதரிசி என்கிற ஒரு நிலைமை இருந்தால்தான் இதன் சுயேச்சையை நாம் பாதுகாக்க முடியும். சபாநாயகருக்கு ஒரு ப்யூன் வேண்டும் என்றாலும்கூட அப்படி செக்ரடரியின் சார்ஷன் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இந்த நிலைமை ஏற்படாவிட்டால் இந்த இலாகா சிப்பந்திகள் எப்படி சுயேச்சையாக வேலை செய்ய முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு லீடர் ஆப் தி ஹௌஸ் மீ சப்பரமணியமாக இருக்கலாம். நாளைக்கு வேறு யாராகிலும் லீடராக வரலாம். மனசாட்சி ஒருவருக்கு இருப்பதுபோல் மற்றவருக்கு இருக்காது. அவரவர்களைப் பொறுத்ததுதான் இந்த இலாகா நடக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. அவர்கள் சொன்னபடி கட்டுப்பட்டு நடப்பதாக இருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் இருக்கக்கூடாது. இந்த இலாகா சுயேச்சையாக இல்லாவிட்டால் சபாநாயகர் தன்னுடைய கடமையை சரிவர நடத்த முடியாது. இந்த இலாகா சுயேச்சையாக இயங்கினால்தான் சபையினுடைய உரிமையை பாதுகாக்க முடியும். அவை முன்னிட்டு இந்த இலாகாவை பிரிப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் யோசனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் நமக்கு விசேஷமான அதிகாரம் கொடுத்திருந்த போதிலும் நடைமுறையில் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? அப்படிப் பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வராததன் காரணத்தால் இந்த விசேஷமான உரிமையை நாம் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. மற்ற இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் சர்வீஸ் கமிஷன் இருக்கிறது. அப்படியே அரசியல் சட்டத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இலாகாவிற்கு மட்டும் ஆர்ப்புடிகள் 187-ஆவது பிரிவில் விசேஷமான அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதின் நோக்கம் இதுதான். தனி அந்தஸ்து இந்த இலாகாவிற்கு வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“இன்னும் தேர்தல் சம்பந்தமாக 22 லட்சம் ரூபாய் இந்த மான்யத்தில் கேட்கிறார்கள். பல ஐட்டங்களைக் கொடுப்பது தவறு என்று சொல்லலாம். கல்வி இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால் பல நிர்வாகங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு மான்யமாக கேட்கிறார்கள். லேபரரி போன்ற பல விஷயங்கள் அதில் இருக்கிறது. அதேபோல் தேர்தல் நடத்தக்கூடியசெலவும் அதாவது 22 லட்சம் ரூபாய் இந்த இலாகா மான்யத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தேர்தல் இலாகாவையும் இந்த லெஜிஸ்லேசர் இலாகாவுடன் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அப்படி இந்த இலாகாவுடன் சேர்த்து இந்த இலாகாவை பல்படுத்தலாம். அப்படியே பல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி பல்படுத்தி இந்த இலாகாவை தனியாக வைக்க வேண்டும். அரசியல் சட்டம் வந்த ஆரம்ப காலத்தில் இப்படி பிரிப்பதற்கு முடியாமல் இருந்திருக்கலாம். அதற்கு அவகாசம் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது மூன்று வருஷங்களாகியுள்ளது. இந்த மூன்று வருஷ அனுபவத்திற்குப் பிறகு சந்தேகங்களையெல்லாம் நீக்கிவிட்டு இனிமேல் பிரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் தேர்தல் நடக்கப் போகிறது. அதனால் அந்த இலாகாவையும் இதோடு சேர்ப்பது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே தேர்தல் சம்பந்தமாக இலாகாவையும் இத்துடன் சேர்ப்பது நல்லது என்ற யோசனையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது வோட்டர்களைச் சேர்க்கும் முறையில் சர்க்கார் சரியாக கவனம் செலுத்தவில்லை. வோட்டர் லிஸ்டுகளை தயாரிக்கும்போது சேர்த்தல், அடித்தல், முதலிய வேலைகள் தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அடுத்த வருஷம் தேர்தல் வரப்போகிறது. அதற்குள் முனிசிபல் தேர்தலும்

23rd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

நடக்கப் போகிறது. அதற்குள் இந்த வோட்டர் லிஸ்டை சரியாக தயாரிக்கவேண்டும். பழைய லிஸ்டை வைத்துக்கொண்டு 'சேர்த்தல், திருத்தல், அடித்தல்' என்றில்லாமல் புது லிஸ்டை தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வோட்டர்களை எப்படிச் சேர்க்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது வோட்டர்களைச் சேர்க்கும் முறையை பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கிறார்கள், கெஜட்டில் பிரசுரிக்கிறார்கள். அதனால் கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. வோட்டர்களை எப்படிச் சேர்க்கிறார்கள் என்று இன்னும் ஜனங்களுடைய கவனத் திருப்ப போகாமல் இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளையும் பொது ஸ்தாபனங்களையும் சேர்த்து அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பின் பேரில் வோட்டர் லிஸ்டை தயாரிக்கவேண்டும். இதை ஒரு இயக்கமாக நடத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ரேடியோ முதலிய சாதனங்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறையாவது வோட்டர் ஜாப்தாவை தயாரிக்கவேண்டும். ஏற்கனவே தயாரித்த ஜாப்தாவை வைத்துக்கொண்டு 'சேர்த்தல், அடித்தல், திருத்தல்' என்று இல்லாமல் புதியதாக தயாரிக்கவேண்டும். அடுத்த பொது தேர்தலுக்குள் ஒரு புது ஜாப்தாவை தயாரிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் எல்லோரும் தேர்தலில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு வோட்டு செய்ய உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ அப்போதுதான் தேர்தலில் பங்கெடுக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், சில யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன். அதாவது கேள்விகளுக்கு பதில் அனுப்புவதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விதிப்படி, ஏழு நாளைக்குப் பிறகு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் எத்தனை நாளில் பதில் கேள்விகளுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று விதிகளில் இல்லை. இருந்தாலும், பெரும்பாலும் கேள்விகள் அனுப்பி பதில் வருவதற்கு, 4 மாதம், 5 மாதம், 6 மாதம் கூட ஆகிவிடுகிறது. அவ்வளவு காலதாமதம் இல்லாமல் துரிதமாக கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் சொன்ன ஆலோசனைகளுக்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-05
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, we are all interested in seeing that our Legislature functions efficiently and properly, and it is from that point of view that various suggestions have been made by the hon. Members during this debate. I shall deal with the question of the Constitution of a separate Secretariat for this Legislature to which reference was made by hon. the Deputy Leader of the Opposition. If we read Article 187 of the Constitution and if the hon. Member understands how the Legislature Secretariat works even now, he will agree with me that as a matter of fact there is a separate Secretariat for the Legislature now. Article 187 lays down—

‘ (1) The House or each House of the Legislature of a State shall have a separate secretarial staff:

Provided that nothing in this clause shall, in the case of the Legislature of a State having a Legislative Council, be construed as preventing the creation of posts common to both Houses of such Legislature.

(2) The Legislature of a State may by law regulate the recruitment, and the conditions of service of persons appointed, to the secretarial staff of the House or Houses of the Legislature of the State.’

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1955]

Therefore, as far as a separate Secretariat for the Legislature is concerned, it is mandatory and even now it is in existence. The only thing is we have not made laws regulating the recruitment, and the conditions of service of persons appointed to this Secretariat. That is the only difference. As far as a separate Secretariat is concerned, it is in existence. For the purpose of regulating the recruitment and the conditions of persons appointed to this Secretariat, we are still acting under sub-clause (3) of Article 187. Even if we make a law under sub-clause (2), the Secretariat as such will have to deal with this department and there will have to be a section in the Secretariat dealing with this department. For example, let us take the High Court. It is independent and it has got its own establishment. But still in the Secretariat there is a section dealing with the Judiciary where proposals from the High Court are being scrutinized and then they are passed on to the Minister concerned for final orders. So that cannot be removed at any time. This House is ultimately responsible for every expenditure incurred whether on the Judiciary or on the Legislature or under any other Head, and every expenditure will have to come up before this House. So, in that sense, a Minister has to be responsible for the entire expenditure. Therefore at the Secretariat level, there has to be a section to deal with the proposals coming from the various departmental heads. There is nothing wrong or derogatory if the proposals coming from the Head of a Department are scrutinized at the Secretariat level and it should not be taken as interfering with the independence or the separate existence of a department as such. We should not confuse ourselves in this respect. Even if a law is made regulating the recruitment and the conditions of service of persons, so far as proposals which require the sanction of the Government are concerned, they will have to be scrutinized by the Secretariat Department and then go to the Minister concerned for final orders. We cannot avoid that and further we should not confuse the two things”

10-10
a.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ To avoid all these difficulties, can we not make the working of this department a charged item? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ For that, we will have to amend the Constitution. After very careful consideration and after taking into account the practices prevailing in the various countries, this Article 187 was incorporated”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ In the case of any other department, e.g., the Public Works Department, the Secretary in charge of that department is treated as the Head of the Department. The scrutiny of every proposal is done by him and the proposal, after his scrutiny, goes to the Finance Department for allotment of funds. But, in the case of the Legislature Secretariat even though the Hon. the Speaker or the Secretary makes a proposal to the Government, the proposal will have to be first scrutinized by the Deputy Secretary of the Department in the Secretariat dealing with our Secretariat and then only the proposal is finalized.”

23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is why, the Legislature Secretariat is a separate department. It has a separate existence altogether. The point to be considered is this. If this Legislature Secretariat is part of the Secretariat itself, then in that case, proposals from this Secretariat can go to the Finance Department as in the cases of other Departments of the Secretariat and then they may go to the Minister for orders. If we say that this Legislature Secretariat is an independent body, then at the Secretariat level some department will have to be in charge of this Legislature Secretariat and that department will have to scrutinize the proposals coming from the latter. That is the point, Sir. When we agree that this Legislature Secretariat should be a separate and independent department altogether just as the High Court, then we cannot say that the proposals put forward by this department should go to the Finance Minister straightaway. If we want such a thing, then this department should form part of the Secretariat itself. But we want a separate Secretariat for the Legislature. Once we concede that this Legislature Secretariat is a separate entity by itself, then we must concede also that the proposals emanating from this Secretariat must go to the general Secretariat for the purpose of obtaining sanction of the Government. If no sanction is necessary for a particular proposal, then it is quite a different matter. But if sanction of the Government is required for a proposal, then it will have to be considered at the Secretariat. We should understand this implication, namely, either we should make this Legislature Secretariat, part of the entire Secretariat—that is not our intention because we want a separate existence for the Legislature Secretariat—or once we concede the separate existence, any proposals emanating from a separate body for the purpose of being sanctioned by the Minister, the Minister concerned will have to be assisted by a Secretariat Department in the matter of scrutiny of the proposals before they are ultimately and finally sanctioned by him. Therefore, it should not be said that simply because proposals come from this department they should not be scrutinized by the Secretariat Department. It was said that Deputy Secretary was scrutinizing the proposals. Why Deputy Secretary alone? The proposals are first examined by the Assistant Secretary, then they are examined by the Deputy Secretary and then if they are important, they are examined by the Chief Secretary also and finally they go to the Minister concerned and that procedure should not be taken as any interference with the separate existence of this Legislature Secretariat.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know whether necessary powers cannot be vested in the Speaker for sanctioning expenditure and the Speaker to be made ultimately responsible for the Legislature Secretariat.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ For doing that, I am afraid, there is no provision in the Constitution. There is no provision for making a bloc grant to the Hon. Speaker for the purpose of meeting expenditure in connection with this department.”

[23rd March 1955]

MR. SPEAKER :—“ I hope the House will not misunderstand me if I intervene. The point raised by the hon. Member Sri Kurup can be met thus. Please refer to Article 187 of the Constitution which says : ‘ The Legislature of a State may by law regulate the recruitment, and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the House or Houses of the Legislature of the State ’. This House can make a law providing for the expenditure incurred on this department a charged item under Article 202 of the Constitution.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ But even that can only be done with reference to the salaries of the staff which is a fixed amount. Suppose, Sir, we want to expand this department. Then, we will have to come again before this House for sanctioning that. Once we treat the expenditure on this department as ‘ charged ’ and if the expenditure exceeds the amount allotted, then the matter will have to come again to the Minister concerned for the purpose of getting sanction. We cannot create a charge in respect of an unknown amount. It should be a known amount and with reference to a known staff. If there is increase or decrease in the staff, then difficulties will arise. The real difficulty is not in getting the necessary amount voted for running the Legislature Secretariat. But it is with reference to the working of the department itself. I do agree that a certain amount of autonomy should be given whenever proposals come from the Hon. Speaker or the Hon. Chairman or from the Legislature Secretariat. Unless there are *prima facie* reasons to differ, the proposals that come from them should be automatically sanctioned and such conventions can be there. But, still the Minister cannot divest himself of his responsibility by saying that he would not scrutinize any proposal that comes from this Secretariat and that he would blindly sign whatever proposals that come from them. So long as the Minister has got responsibility in the matter, he has to scrutinize the proposals and he has to satisfy himself that the expenditure on these proposals are justified. If the Legislature says that the Minister should be divested of that responsibility then it is a different matter altogether. But such a thing cannot be done under the Constitution and the Finance Minister or the Minister concerned in charge of this department will have to be ultimately responsible to this House and through this House to the people for incurring expenditure properly. Therefore, let us not confuse the separate existence of the Secretariat staff and the administrative set-up with the sanctioning of the various proposals emanating from this department. Ultimately it will have to be the responsibility of the Minister concerned to see whether more staff should be sanctioned for this Secretariat or not. I do agree that the proper functioning of this Secretariat is necessary and that if a proposal comes up after full scrutiny, ordinarily, the Minister concerned should not interfere with it and should sanction it. But, still I cannot agree to the proposition that the Minister in charge of this Department should simply sign whatever proposals come from this department. Even with regard to matters connected with the High Court which has also got an independent existence, whenever

23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

proposals come for increase of staff or for up-grading of any post, they will have to be scrutinized first by the Secretariat Department and then the Minister concerned will have to satisfy himself that the proposals are justified. Therefore, we should not confuse between the two issues. Therefore I am of opinion that even if a law is passed as provided for under Article 187 (2) of the Constitution, 'that is by law regulate the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the Houses of the Legislature of the State', the Minister is ultimately responsible to this Legislature and we will have to function as it is now.

"As far as the smooth and efficient functioning of the Legislature Secretariat is concerned, any suggestion which may come from the Hon. the Speaker or which may come from the hon. Members will be properly considered by the Government. It is not the intention of the Government to interfere with the efficient functioning of the Legislature. We are vitally interested in seeing that this Secretariat functions properly and efficiently because then only the Legislature also can function efficiently. That is my humble view. I have always an open mind in the matter. I am only stating what I am able to understand from the reading of the Article as such. If I am convinced otherwise by argument, I am always open to conviction."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"I want to know how the independence of the Lok Sabha Secretariat is maintained actually? I wish to know also whether any other State has implemented the provisions contained in that Article?"

THE HON. C. SUBRAMANIAM :—"I have no information. I am sure, the Hon. Speaker will have information on the subject."

MR. SPEAKER :—"I hope the House will not misunderstand me if I intervene. Normally the Hon. Speaker should not intervene in all these matters. As the request came from the Hon. the Leader of the House, I may read the following for the information of the House.

"This is from the Silver Jubilee Commemoration volume of the Lok Sabha Secretariat. As soon as we attained independence, a Selection Board was appointed to go into these matters. 10-20 a.m.

"After the transfer of power, the Selection Board of the Secretariat raised the point that the appointment of officers in the Department of the Assembly should come within the purview of the Selection Board. When the proposal came up, Mr. Mavalankar recorded a note on the subject and the main observation in that was that officers in the Secretariat of the Assembly, as it was at that time, should not work under the favours of the frowns of the executive government, that is to say, they should not in any way, either in the matter of appointment, discipline, control or in any

[Mr. Speaker]

[23rd March 1955]

other matter, be subject to the jurisdiction of the executive government. Sardar Patel, who was then the Hon. Minister, entirely agreed with this view.

“ An Economy Committee was appointed by the Government to suggest economics in the Government of India Secretariat and Departments. The Economy Committee wanted to examine the affairs of the Legislative Assembly Department also. Then the Speaker Mr. Mavalankar said : ‘ There is no harm in the Economy Committee examining the estimates of the Assembly Secretariat, but it should be on two clear conditions, namely, that the report would be submitted to the Speaker and would not form part of the official report to the Government and that it would then be for Speaker to consider how far it was possible for him to implement the recommendations of the Economy Committee. That position of the Speaker was fully accepted by the Economy Committee and nobody raised any objection ’.

“ I do not want to say much at this stage. As soon as the voting is over, I shall say a few words, for I want to set up good examples; by any action or words of mine the debate should not be influenced.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I completely agree with what you have read just now, Sir. But the point is this. If a post has to be sanctioned, we have to consider its implications. Now we have got a Secretary and let us assume that the post of a Joint Secretary has also to be sanctioned; with regard to that appointment, if a law had been made vesting in the Speaker ultimate authority for making the appointment, certainly the Government could not interfere; so also with reference to disciplinary proceedings. For example, in the case of any action against a Subordinate Judge, the Chief Justice has full powers and it is not the Government that does that work. With reference to all these things the Government need not come into the picture and Government should not come into the picture. But then the question arises, when a proposal is made for the creation of a new post which means further expenditure, whether simply because the proposal comes from the Legislature Secretariat, it should be automatically sanctioned by the Government or whether the Government have got a say in the matter. That is the relevant point for consideration. All the other things, the appointing authority or the supervising authority or persons who are competent to take disciplinary proceedings, are different matters which are regulated by statutory rules. Supposing, the reporting staff should be expanded or the number of Assistant Secretaries has to be increased by two more. We have a responsibility in the matter of scrutinising the proposal and ultimately sanctioning it. Should the proposal be automatically accepted simply because it comes from the Legislature Department? Should not the Government have a say in the matter? That is the relevant matter which has to be taken into consideration. In that respect, even in the Lok Sabha—I do not know the provisions in the House of Commons, I can say this

23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

much that any expansion in the staff will have to go through the Government and therefore through the Secretariat Department concerned, the Home Department or whatever department it is—and now I think it is the Ministry of Parliamentary Affairs—and the Finance Ministry will have to scrutinise it and ultimately the Minister will have to pass orders sanctioning the expansion of the staff. It is only that aspect with which I am concerned. The other things are all procedural matters, such as whether the Public Service Commission should make the appointment or the Speaker should make the appointment and who should be the officer having the power of superintendence, who should have disciplinary control and all that. These are all matters of detail. But I am concerned with the other thing, namely, sanctioning of new posts and fresh expansion. As far as that is concerned, my respectful submission, subject to correction, is that the Minister should be the ultimate authority and Minister being responsible to the Legislature, the Legislature should be the ultimate authority and the Minister on behalf of the Legislature will have to act. That is my position, of course, subject to correction. I am always open to conviction and I am asking whether I am right. If the Speaker or anybody else could enlighten me . . .”

MR. SPEAKER :—“ How can I? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Not here, Sir, privately. If the Speaker or anybody else could convince me that my understanding of the position is wrong, I am always prepared to correct myself. But from the point of view of fundamental principles, I am afraid my position *prima facie* is correct. That is what I can say and I will not go any further.

“ Therefore, whatever the position is, we are all interested in seeing that the Secretariat works properly and does its work efficiently also and for that as far as the Government are concerned, they will co-operate with every body concerned to take whatever steps are necessary.

“ As for the law to regulate the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the Legislature, certainly I shall look into that aspect and try to bring in a legislation at as early a date as possible.

“ Then, mention was made about the facilities to be given to members of the House. Whether they function as members of the Opposition or otherwise, they are all members of this House. In that connection, the hon. the Deputy Leader of the Opposition made a suggestion that members belonging to the Opposition should be given greater opportunities of participating in the debates. I respectfully differ from him. I am also a member of this House and I am also a member belonging to this side. As such, I wish to say that after all every member represents a constituency and he owes a duty to his constituency; if only the Opposition members should be given greater facilities for participating in the debates, it would mean that constituencies which have returned members

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1955]

belonging to Government Benches are put at a disadvantage and constituencies which have returned a member who happens to sit in the Opposition will have a greater advantage, and therefore, hereafter, it will amount to saying that constituencies, if their cases are to be properly represented, should return members belonging to the Opposition and not members belonging to Government. That will be the position. Therefore, every member should have equal opportunities apart from the fact whether the one belongs to Government Benches or the other belongs to Opposition Benches."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, we know that the Government muzzle the opinion of their Party members. For instance, in asking questions they have to conform to certain formalities; they are not free to express themselves by asking questions if they want. Why should they ask for facilities to be extended in the matter of making speeches which will more or less be supporting the Government and not really ventilating the grievances of their constituencies?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"On the other hand, the point of the hon. the Deputy Leader of the Opposition was that even members of our side have greater complaints to make than the members belonging to the Opposition as such. I do not know which is more correct. I would leave that to be settled between themselves. And what is happening outside this Legislature is not a matter to be taken into consideration here. Giving up of certain privileges by certain hon. Members is their concern. But can we say, 'you belong to the Government party; privileges should be afforded only to members belonging to the Opposition Benches and not to members belonging to Government Benches?' All should be given equal opportunities and that is my contention, especially during Budget debates and consideration of general matters. I am afraid we will have to give equal opportunities to all the members and there is no question of discrimination being made in favour of the Opposition and against members belonging to the Government Benches as such."

* DR. K. B. MENON:—"May I point out to the Hon. Minister that Members of the Party in power will have opportunities to make representations to the Minister concerned in their own party meetings, whereas members of Opposition parties will have the opportunity of making representations to the Minister concerned only in the House and therefore relatively speaking greater facilities may be given to members belonging to Opposition?"

* SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் பிரதம மந்திரியாக இருந்தபோது ஒரு தடவை அங்கத்தினர்களுக்கு தொகுதி மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது, ராஜ்ய மனப்பான்மைதான் இருக்க வேண்டுமென்று மணிக் கணக்கில் பேசி இருக்கிறார்கள். அந்த கொள்கையிலிருந்து எப்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மாறினார்கள் என்பது தெரியவில்லை."

23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. I have not changed from that. But still every member owes a duty to his constituency and it was a well-recognized principle and privilege. As a matter of fact no particular constituency should be favoured to the exclusion of the other areas and that alone was what Rajaji was pressing. Therefore, it does not mean that hon. Members should not talk about their constituencies. As a matter of fact, they are the persons who are competent enough to speak about the affairs of their individual constituencies. Therefore, that was not to be shut out. But in making an approach, they should not say ‘everything should be done for my constituency to the exclusion of other constituencies’. Therefore, when making suggestions with regard to their constituencies, they should have a broader outlook as to what is possible and what is not possible and in respect of their own constituencies, they should not ask for the impossibilities. That is the only view put forward by Rajaji and I do not think I am going against that view.

“ With reference to the point raised by Dr. K. B. Menon, I wish to say that there has been a wrong understanding of the situation. Every Member is entitled to approach any Minister. Irrespective of the party to which a Member may belong, he may approach any Minister and make representations. Sir, it is wrong to say that simply because certain Members belong to a particular party they have greater advantages over other Members. It is true that for the purpose of functioning as a political party, we meet and discuss certain matters. But in the matter of making representations to the Ministers, there is absolutely no difference between Members belonging to the Opposition and the Members belonging to the party in power. I don't think it is right to take advantage of the occasion and say that there has been discrimination. Even on the floor of this House, every Member is given equal opportunities and every Member has got equal privileges and these privileges should be possible of being exercised by all the Members irrespective of the fact that the Members belong to this party or that party or this side or that side.” 10.30 a.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I agree that it is left to the Member to exercise certain of the privileges and to forego certain other privileges. But, if he always exercises his privileges in a certain manner, there is some difficulty. That is what I wish to point out in this connection.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, we are now concerned only with the provision of opportunities for the Members to participate in the debate. It is on that point and no other point, I referred to the privilege of the Members of the House which they could exercise. Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition said that the Members belonging to the Opposition should be afforded greater facilities and I was controverting that point particularly with reference to the general discussion of the Budget. I do not think we need go further into that matter.”

[23rd March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I never said that the privileges of the Members belonging to the Government Benches should be restricted. I only suggested that the Members belonging to the Opposition should be given greater facilities. Now, in fixing the number of speakers if ten Members are allowed to speak, there is a convention to allow five Members from the Government benches and five Members from the Opposition. I only wanted that this proportion may be increased so that the Opposition Members' number may be 6 and the number of speakers from the other side may be fixed at 4. This was the suggestion I made, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member must remember that there are larger number of Members in the Government side.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, we must also take into account the fact that the Ministers take a lot of time.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, even the present convention, viz., allowing five Members from the Government benches and five Members from the Opposition, is itself a concession. The Government party consists of 140 Members and the entire Opposition consists of 90 Members. If we are to fix the number of speakers according to this proportion, the number of speakers from the Opposition will be less than 5. So, the very fact that the equal number of speakers as from the Government benches are allowed in the case of the Opposition shows that equal opportunities are given. This itself is a concession to the Opposition. The Hon. Speaker, in calling the Members to speak, will take all these things into account. This need not be put as a matter of right or as a matter of concession or convention. In regard to all these matters, I am sure, you, Mr. Speaker, will take everything into account and afford equal opportunities for all the Members. Therefore, this should be left to the Hon. Speaker. After all, the convention is that a Member should catch the eye of the Speaker. So, whoever catches the eye of the Speaker will be called upon to speak. There is therefore no question of our giving any concession or right. Ultimately, the Speaker is the custodian of the privileges of all the Members, whether they belong to this side or that side. Sir, as long as you are occupying the Chair, I have absolutely no doubt that these privileges will be well protected and nobody will have any complaint to make that his privileges have been violated to any extent or there has been some discrimination.” (Cheers.)

* **SRI N. RATHINA GOUNDER** :—“ ஒரு பிரச்சினையை சட்ட சபைக்கு கொண்டு வருகிறார்களென்றால், எல்லா காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் கூடி ஆலோசித்து முடிவுக்கு வந்த பிறகே, மதிப்புறகுறிய மந்திரியவர்கள் சட்ட சபைக்கு அந்த பிரச்சினையை கொண்டு வருகிறார்கள் என்று அர்த்தமாகும். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில், எங்களைப் போன்ற எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு பேச வாய்ப்பு இல்லை. சட்ட சபையிலாவது பிரச்சினையைப் பற்றி பேச அதிக வாய்ப்பும் சலுகையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not wish to dilate upon this point any further, especially after what I have already said with regard to this matter.

23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

“ Then, Dr. Menon said that greater facilities should be given to the Members to get factual information. I completely agree with him. I would like to know from him whether such factual information was not furnished to the Members who asked for the same. My own impression is that whenever factual information was asked for, it was immediately furnished. It is only with reference to suggestions for taking certain action, we will have to scrutinise them and naturally this will take some time. But, if there has been any difficulty in getting factual information, it may be brought to my notice and I will take steps to see that whenever a Member asked for certain factual information it was expeditiously furnished to him, whether there is legislature session or not. Because, we know that the information will be useful to the Member concerned to enable him to take effective part in the subsequent session of the House, I am prepared to concede that point raised by Dr. Menon. If there were any difficulties in getting factual information from the Government those could be removed. I would request the hon. Members opposite, and particularly Dr. Menon, to let us know what exactly is the difficulty experienced by them in getting factual information and from which quarter they are experiencing this difficulty in a marked manner.

“ Sir, with reference to administration reports which give some information relating to the various departments not only to the Members of this House but also to the public, I do agree that there has been considerable delay in the publication of these reports of certain departments. I am glad that the hon. Deputy Leader of the Opposition has made the suggestion that we may give up the publication of the administration reports of previous years and that we should concentrate upon the publication of the administration reports for the current year so that they may be available to the Members without delay. I have already considered this point based on the suggestion that we should give up the publication of the administration reports for the years 1951–52 and 1952–53 and should take up the current year's administration reports and expedite the publication of the same. The Secretariat is examining the question. After full examination, unless there is a statutory requirement that these administration reports of previous years also should necessarily be printed and published, we may give up incurring expenditure in publishing those reports and shall see that that they are brought up to date. Anyhow, the suggestion of the hon. Deputy Leader of the Opposition is worth considering. As I said, I have already taken up the matter even before the hon. Deputy Leader of the Opposition made his suggestion here. I shall examine the whole matter and see what could be done.

“ As for the other points made by the hon. Members that they should be given all facilities when they come here and attend the session, I do agree that all facilities should be given to them. That is the stand I have always been taking. But, in spite of our best efforts some matters could not be properly attended to and some others have not been expeditiously executed. I may give the assurance that I shall look into the matter and see how far the

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1955]

living conditions in the hostel and in the canteen here could be improved. The main difficulty is that this building was intended to be only for the temporary location of the Assembly. Even when this building was put up, the persons who were responsible for taking a decision in the matter thought that this was intended for the temporary location of the Legislature and they were contemplating upon putting up a permanent structure later on. But unfortunately, our present financial position is so bad that we cannot think of putting up another structure immediately. That is the main difficulty. So, we will have to take a decision whether we are to continue here and make improvements to this building by putting up other structures or whether we are to shift to another place. (The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam was seen telling something to the Hon. Minister.) There is another matter to be considered. As has been pertinently pointed out to me by my Colleague, we do not know the future of this State, how it is going to be reorganized and what would be the strength of the future House. So, before taking a final decision in this matter, I am afraid we will have to await the final decision on the question of reorganization of States. We must await the report of the States Reorganisation Commission. So, only after a final decision on the question of reorganization of States is taken, we can take a decision as to whether we should make improvements to the structures that are already in existence for the purpose of giving various facilities such as library, lounges, lobby, canteen and all those things or whether we should shift elsewhere and put up new structures. All these points have to be considered *de novo* after a decision with regard to the reorganization of States is taken.

10-40
a.m.

“ But in the present context, I shall try my best to look into the matter personally and see what improvements can be made. I am giving this assurance and now that there is an Assurances Committee, I am sure it will pull me up if I do not fulfil my assurances. (Laughter.) I do not think there is any other matter which I need touch upon now. All the valuable suggestions made by the hon. Members in the course of discussion on this Demand will be looked into and if possible implemented.

“ With these words, may I request the hon. Member, the Deputy Leader of the Opposition, who has moved the cut motion in order to bring to the notice of the Government certain facts, to withdraw it now that he has achieved that object? ”

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Sir, the Hon. the Minister gave an assurance that all resolutions, etc., passed by this House would be respected. The House Committee has passed many resolutions and on them the Government have passed orders negating the recommendations made therein. I want to know under what law or rule, they are issuing the Government Orders negating or modifying our resolutions.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The recommendations of the House Committee are only recommendatory. They are not binding on the Government. Ultimately the Government have to

23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

scrutinize them and pass orders thereon. And all orders are passed and issued in the form of Government Orders. Particularly with reference to the fixation of rents for the rooms in the Hostels here, the Government have to take an ultimate decision. I am glad that this point was not referred to in the debate which has just concluded. Not merely with regard to this, but with regard to several other suggestions and recommendations made by the House Committee, I shall certainly see that final orders are issued on them soon. The hon. Member need not go under the impression that whatever is suggested by the House Committee should be automatically implemented. In fact, I have passed orders on several of the recommendations made by the House Committee. But unfortunately they have not been executed and that is what I found yesterday when I went through the papers. I would like to give this assurance also that whatever orders have been passed will be executed immediately."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" This is a Demand, Sir, pertaining to this House and not any Departments of the Government. We should not vote against ourselves. Also, in view of the assurance given by the Hon. the Leader of the House, I am not pressing my cut motion."

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the Demand to vote. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,74,900 under Demand X—State Legislature '."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—" The cut motion having been withdrawn willingly and the House having voted the Demand, I wish to explain certain matters to the House, if the House is willing to hear me."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" With pleasure, Sir."

MR. SPEAKER :—" I did not want to open my mouth earlier when the Demand was under discussion because I felt that either by action or by word, I should not influence the debate in any way. Now, it is all over. There is a provision in the Constitution, Article 187, which was incorporated in it at the request of the Presiding Officers themselves. When the Draft Constitution was under discussion in the Constituent Assembly, a special conference of Speakers was held and at that conference, we passed two resolutions requesting the framers of the Constitution to incorporate the Article I have referred to in the Constitution. I shall explain what this provision means. These provisions are in one particular respect not properly understood. It is stated in the Constitution that until provision is made by law regarding conditions of service and other matters relating to the Secretariat, rules will be made by the President in consultation with the Speaker. In our case,

[Mr. Speaker]

[23rd March 1955]

it is in consultation with the Speaker and the Chairman. Normally, rules will be framed in consultation with the appropriate authorities. The provision regarding law was put in to emphasize that in case of difference of opinion between the Speaker and the appropriate authorities which could not be resolved by negotiation, the Speaker can say: 'Well, I do not agree with the Government; let the matter be placed before the Parliament and let the Parliament decide in the shape of an Act what is wanted.' Suppose I want five Secretaries and the Government do not agree with me. I can say, let the Legislature decide it and I will carry out its decision. That is what it means."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Kindly excuse me, Sir. The position has to be clearly understood. Clause (2) of the relevant Article says that the Legislature of a State may by law regulate the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the House or Houses of the Legislature of the State. It means, 'in what way recruitment is to be made, whether it is by the Public Service Commission or by any special committee appointed for the purpose, what should be the qualifications for those who are to be appointed, etc.' It is intended only to regulate the recruitment and conditions of service of persons concerned."

MR. SPEAKER:—"Suppose I want two more clerks."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"They require sanction. I beg respectfully to submit that this clause will not apply to such cases."

MR. SPEAKER:—"I shall quote further. This Article is there only to emphasize the sovereignty of the Legislature."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Sir, you were good enough to say that if there was any difference of opinion between you and the Government the House would decide the issue. I want to know one thing. Suppose the Government do not agree to a particular course. On grounds of prestige at least, they will press the point and try to carry it through. Similarly, the Speaker also will try to maintain his stand. If the decision is in favour of the Government, they will feel glad about it. If it goes against them, they will feel: 'Oh, it has gone against us; we must resign.'"

MR. SPEAKER:—"That will not be an occasion for Government to resign."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Similarly, if the Government vehemently oppose a thing and ultimately the stand taken by the Government is agreed to by the House, what will be the position of the Speaker? Will it not then amount to a vote of no confidence against the Speaker? In both the cases, what will be the position of the Government and the Speaker? This is what I want to know."

23rd March 1955]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ There is no such complication as the hon. Member Mr. R. V. Swaminathan apprehends. If the Government are of a particular opinion and the Speaker does not agree with the Government, the matter is to be decided by the House. That is all. The House is going to be the ultimate arbiter.”

MR. SPEAKER :—“ I would like to refer the hon. Member, Mr. Swaminathan to an article I wrote in a magazine published by the hon. Member from Tirunelveli, Mr. Somayajulu, in which I had explained when a Ministry should resign.

“ I may add that it is only to emphasize the sovereignty of the Parliament—in our case the Assembly—that this Article has been explicitly provided. It was put beyond a shadow of doubt that ultimately the Speaker had the right to compel the Government to take matters on which his opinion was not accepted by the Government before the House.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, the matter comes before the House, if there is difference of opinion between the Speaker and the Government. When there are two Houses of Legislature and if there is difference of opinion between the Speaker and the Chairman, then what is the position? I want to know it.”

MR. SPEAKER :—“ This House is considered the ultimate authority to decide such matters. The final word is with this House.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Not in every matter, Sir. It is only in financial matters, this House is the ultimate authority. In other matters, it is different. The other House has got equal powers to go through other matters, with the limitations prescribed in the Constitution. Therefore, I do not think we should claim that this House is supreme.”

MR. SPEAKER :—“ The last word is with this House.”

SRI C. RAJAM RAMASAMY :—“ Suppose the House does not approve of the opinion of the Speaker, will it not amount to want of confidence in the Speaker? ” 10-50 a.m.

MR. SPEAKER :—“ No, it is merely an opinion of the House. Suppose I say I want two more clerks. The House says ‘ No, you can continue with the present clerks and the Assistant Secretary ’. Then it is not showing want of confidence in the Speaker.

“ Let us not discuss this matter further. I will call a meeting of the Leader of the House as well as the Leader of all parties in my room. We will discuss all things there.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ May I say to you, Mr. Speaker, that we are grateful to you for your proposal for calling a meeting and for what you have said? I do hope when you call for a meeting, Sri R. V. Krishna Ayyar will be available to advise us properly.”

[23rd March 1955]

MR. SPEAKER :—“ We shall take up the next item, Demand XXI—Industries and Cinchona.”

(2) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,50,94,200 under Demand XXI—Industries and Cinchona.’

“ The demand for Cinchona amounts to Rs. 13,04,300 leaving Rs. 1,37,89,000 for Industries. Expenditure of a capital nature on schemes of industrial development is provided for under a separate demand, viz., Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development. It would perhaps be convenient to deal with both the Demands together.

“ 2. Sir, hitherto our energies were directed more towards Irrigation and Power Schemes both of which fall in the Public Sector and so far as Industries are concerned we have been content with the operation of few Government undertakings set up in the past, providing facilities for industrial and technological education and training, helping in the exploitation of underground water resources and generally assisting in the setting up and operation of private industrial units in the Private Sector. The time has now come to devote greater and, in fact, special attention to Industrial Development.

“ 3. The Industrial Policy of the country is sufficiently well-known and this policy is naturally being pursued by the State Government also. Briefly stated, the policy is that only Industries based on defence requirements, and certain others of strategic or national importance such as Communications, and Iron and Steel, the capital requirements of which may be rather beyond the competence of private enterprise, have been reserved for State ownership and operation. The development of the remaining Industries in the Private Sector, by private enterprise, will be fostered and actively assisted. It may be that, here and there, small units, practically of the pilot plant type, may be set up in this State by Government to show the way and to encourage private enterprise to set up similar but larger units, where such units could be economically established and operated. For instance the establishment of the Kerala Soap Institute undoubtedly played no small part in fostering the growth of the Soap Industry in the South.

“ If effort is to be properly canalised and wastage prevented, whether in the matter of economic production, or in the matter of transport of raw materials and finished goods, a measure of regulation of industrial enterprise is necessary. Such regulation is being made by the Central Government under the powers conferred by the Industries (Development and Regulation) Act, 1951. By means of salutary control, the spinning capacity in the State in the Textile Industry is being expanded and in order to maintain